

Gure industria militarra birmoldatu behar da

JUAN MARI ARREGI

Europako Parlamenturako hauteskunde garaia igaro da eta inork ez du industria militarri buruzko aipamenik egin, ezkerreko alderdiek ere ez, nahiz eta Europar Batasuna bultzatzen ari den ejertzitoaren atzean hori egon. Legegintzaldi honen lehentasunetako bat gudaroste hori osatzea izango da, duela gutxi txoko honetan genioenez. Milioika errefuxiaturen ihesa eragiten ari diren gerren atzean ere industria militarra dago –asko Euskal Herrira iristen ari dira–. Industria horrek Europan 284.000 milioi dolar gastatu zituen 2018an.

Joan den astean Gasteizen egin bezala, kolektibo sozial xumeek gogorarazi dute Euskal Herrian ehundik gora enpresa ari direla beren produkzio osoa erabilera militarreko bideratzen, eta Saudi Arabia, Turkia, Israel, Egipto eta antzeko herrialdeetara bidaltzen dituztela armak. Instituzioek utzi behar lioke te industriari ospea emateari, “heriotza-aren tratulariei” baino ez baitiete mesede egiten, kapitalismoaren adierazgarri. Alderdi politikoei, bizitza defendatzen badute eta ezkerrekoak direla badiote, presionatu beharko lukete armen lasterketa amaitzeko, ondorio hilgarriak baitauzka milioika lagunentzako.

Antimilitaristek diote lanerako daukagun eskubideak ezin duela egon pertsonen bizitzeko eta aske izateko eskubidearen gainetik. Horregatik, Eusko Jaurlaritzak eta Nafarroako Gobernuak industria militarra birmoldatzeko prozesua hasi behar lukete, sektoreak soilik erabilera zibilerako diren materialak ekoitzi ditzan. Eta bide batez, gerratik ihesi datorren jende guztia modu eraginkor batez lagundu behar lukete erakundeok: “Gure lehergailuak haien exodoaren erantzule badira, aterpea izango duten hiri eta herriak eraikitzeko bete-beharra daukagu”. ●

Analisien analisisia

MIKEL ASURMENDI

Zer uste zenuten, iratzartzen zinetenean ez nintzela hor izango?, gaztigatu zигun Panoramako ilustrazioak. Panorama politikoari irudia jartzen dio astero Adur Larreak. Augusto Monterrosoren “*Cuando despertó, el dinosaurio todavía estaba allí*” mikroerrallatoak legez, giza historia –mundo erraldoi politikoa– islatu zигun berak ere.

Europako Parlamentuko, Espainiako foru eta udaletako gobernuei buruzko analisiak ilustratu zituen oraingoan. Azken bi hilabeteetako hauteskundeek hamaika analisi eta iritzi iradoki dituzte: “Europan eskuin muturra gora, ez inkestek esan adina”. “EAJ-PSE aliantza indartua atera da. EAJ-PSE nagusi eta eroso”. Podemos kolpatua, EH Bildu pozarren”. Hala ere, “EH Bildu eta Podemos ezkerreko alternatiba osatu ezinean”. “Geldiarazi da eskuin muturra, oraingoz”. “Chivite lehendakari?”. “Independentismoa sendotasunez Katalunian”. “Madriilen dute giltza”.

Gurean idatzitakoez beste, halatsu beste hedabideetan ere, zeinek bere ideologiaren (h)arian. XXI. mendean giza historiaren amaiera heldu omen da? Edo zen? Hots, ideologiaren aroa amaitu zen. XX. mendera bitarteko “gizona” azkendu zen. Azkendu al da? Bestelako pertsonarik jaio al da? Bai ote!?

Ez dut ikusten. Hemen eta munduan funtsean “ideologia” da gailendu. Mundua ideia politikoen –ekonomiaren– arabera eraikia da. Hautatzen ditugun politikarien ideien arabera, eta haiek berriz, munduko ekonomia –eta gerra– ezartzen dutenen arabera, hots, G7aren, FMIren edo multinazionalen aginduen arabera.

Komunismoak porrot egin ostean, ez du soilik kapitalismoak agintzen, ez soilik neoliberalismoak ere. Ez gara soilik kapitalismoaren arabera bizi –kapitalismoaren pean esatea, gehiegitzo zait–. Lenin, Mao, Stalin eta abarren komunismoarenak (Marx alde batera) egin zuen, goiti-behetiko –bertikaltasunak– aginteak alegia. Orain horizontaltasunak libreago egiten omen gaitu. Bai ote? Bai zera!

Anaia Handiak bizi gaitu. Ez imajinatu soilik AEBak, arren –munduko jendarme nagusia soilik–. Agintea duen nonahikoak gara. Ez dugu nagusien beharrik, ez hierarkiarik ere. Nork bere etxean du anaia handia. “Arreba”-ren esperantzaz...

Neurokapitalismoak bizi gaitu (irakur, ARGIAKO LARRUN#242, Gorka Bereziartuak idatzia). Eta ez neurokapitalismoak soilik, neurointernetek eta neuro-saresozialek bizi gaituzte, neurokazetaritzak bizi gaitu.

Europako, Estatuko eta Foruetako hauteskundeak izan dira, baita udalerrikoak ere. Demokrazia herri mailan gauzatu daitezkeen esperantzak bizi nau. Esperantza ere gaitza izan daitekeela jakitun, andreen eta gizonen oinazea luzarazten baitu. ●